

Slaget var tabt!) — Jeg vil grumme gjerne svare det ærede Medlem, naar han vil meddele mig, hvad det var, han sagde. — Jeg skal kun i Forbigaaende bemærke, at det vil neppe komme til at ligge i Krigsbestyrelsens Haand alene at afgjøre, naar Kjøbenhavns Væbning skal anvendes udenfor Kjøbenhavn; det vil uden al Tvivl være en Beslutning af den Vigtighed og Betydning, at den vil blive fattet af den samlede Regjering. Det synes at ligge i Sagens Natur, og jeg troer, at noget Egenende ogsaa ved tidligere Leiligheder har været Tilfældet. Men for at komme tilbage til det Udtryk, at man ikke „uden Nødvendighed“ vil kunne anvende Kjøbenhavns Væbning paa den anførte Maade, saa skal jeg sige, at man derved fra Regjeringens Side kun har villet udtale, at man tillagde Kjøbenhavns Væbning en overveitende local Charakter og tænkte sig netop med Hensyn til Kjøbenhavn at have gennemført Hærlovens Tanker, at Forstærkningen væsentlig skulde varetage det locale Forsvar. Det er denne Tanke, som her første Gang træder frem i en Lov, og som er bleven udtrykt paa den Maade, at man ganske vist ikke vilde udelukke sig fra Muligheden af at anvende denne Afdeling af Forstærkningen ogsaa udenfor Kjøbenhavn, men at man dog kun vilde gjøre det, naar Nødvendigheden bød det. Man vilde altsaa, saalænge man troede at kunne forsvare det, lade denne Afdeling beholde den locale Charakter, som Forstærkningen og det Hele bør have, og jeg troer, at, hvad enten dette Udtryk findes i Loven eller ikke, saa er hele den foreslaaede Ordning af Kjøbenhavns Væbning i fuldkommen Samklang med den Tanke, der har gjort sig gjældende ved Vedtagelsen af Hærloven. Jeg troer at vi ere paa en fuldkommen rigtig Vej, naar vi efter ved Hærloven at have ordnet fast og bestemt Etien og Reserven og efter at have gjort nogle foreløbige Skridt henimod Ordningen af Forstærkningen, da efterhaanden, som vi kunne overkomme det, ordne Forstærkningen i de forskjellige Dele af Riget paa en hensigtsvarende og economisk Maade. Det er ogsaa det, der er skeet. Man har truffet en hensigtsvarende Ordning for Bornholm; man foreslaaer nu en

hensigtsvarende Ordning, for Kjøbenhavn, og det næste Skridt vil være at ordne hensigtsvarende ogsaa det øvrige meget talrige Forstærkningsmandskab, som omfatter en stor Deel af Landets, vaabenbygtige Mandskab. — Jeg anbefaler derfor paa det Bedste dette Lovforslag.

Brig: Jeg havde egentlig fraspaldet Ordet paa Grund af den fremrykkede Tid, men da den ærede Formand nu har givet mig det, vil jeg dog tillade mig nogle enkelte Bemærkninger. De ærede Medlemmer, der have anbefalet Lovforslaget, ere gaaede ud fra, at den Opposition, som er reist derimod i Communalbestyrelsen, havde sin Grund i Tilhøieligheden til at høre store Byrder end dem, den almindelige Hærlov forlanger. Det er ingenlunde Tilfældet. Der har ikke i Communalbestyrelsen reist sig en eneste Stemme, uden at den erkendte, at Kjøbenhavn skulde følge sine Forhold, maatte være beredt paa at bære store Byrder til Landets Forsvar end dem, der kunde paalægges det øvrige Land, og der er fra alle Sider ogsaa udtalt den største Beredvillighed dertil. Derimod har man anset over, at den Maade, hvorpaa Væbningen skulde ordnes i Kjøbenhavn, ikke var tilstrækkelig begrundet ved de Hensyn, der gjordes, gjældende. Man har navnlig gjort to Hensyn gjældende, — det communale og det militaire. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valckreds (Parsen) fremhævede stærkt, at Kjøbenhavn derigennem fik en væbnet Stykke, som kunde bruges til at holde No. i Hovedstaden, og altsaa forsaavidt træde istedetfor den nuværende Borgervæbning. Jeg troer nu ikke, at denne Grund har Meget at betyde. Kjøbenhavns Væbning er forsaavidt jeg veed, aldrig bleven anvendt i den Retning, og jeg troer heller ikke, at der i den nærmeste Tid vil blive mere Grund til at anvende den paa den Maade, end der har været tidligere. Men selv om man vil indrømme, at en saa stor By som Kjøbenhavn i forskellige Retninger kunde trænge dertil, følger deraf dog ingenlunde, at det er nødvendigt at organisere det saa stærkt og fyldigt, som det er skeet i Lovforslaget. I Forbindelse hermed høitværdede det ærede Medlem stærkt de factiske Forhold, idet man jo havde den Kjøbenhavnske Borgers